

Η εορτή του προστάτη των καρκινοπαθών στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Σάββα (Κυριωτίσσης) Βεροίας για την εορτή του Αγίου Παρθενίου Επισκόπου Λαμψάκου, προστάτη των καρκινοπαθών.

*“Ας μιμηθούμε, λοιπόν, και εμείς τον άγιο Παρθένιο, τον οποίο εορτάσαμε και τιμήσαμε σήμερα, ακο-λουθώντας το παράδειγμά του και τηρώντας τη μεγάλη αυτή εντολή της αγάπης, και να είμεθα βέβαιοι ότι και εκείνος θα είναι πρόθυμος να ανταποκριθεί στα αιτήματά μας και να θεραπεύσει τις ασθένειές μας και να πρεσβεύει για όλους μας στον θρόνο του Θεού όχι μόνο για την ίαση των σωμάτων μας αλλά ιδιαίτερα για τη **θεραπεία της ψυχής μας**. Γιατί τα σώματά μας, όπως όλοι γνωρίζουμε, κάποια στιγμή θα πάνε εκεί από όπου προήλθαν. Χώμα είμεθα και χώμα θα γίνουμε, αλλά η ψυχή μας είναι αθάνατη, είναι πλασμένη για να πάει σε Εκείνον με τον οποίο θα ζήσει αιώνια. Και αυτός είναι ο Θεός. Γι’ αυτό ας*

φροντίσουμε αυτά τα πράγματα να τα τακτοποιούμε μέσα στην ψυχή μας. Όχι ότι δεν πρέπει να ζήσουμε αυτή την ψυχή όπως πρέπει, και με αξιοπρέπεια και με υγεία και με τα αγαθά που ο Θεός δίδει. Αλλά ποτέ μην ξεχνούμε το ένα. Και αυτό το ένα είναι η ψυχή μας. Τι λέει; «Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού ... και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Πρωτίστως η βασιλεία του Θεού που είναι η αιωνιότητά μας, είναι η κατοικία μας κοντά σε όλα εκείνα, τα οποία έχει ετοιμάσει για όλους εκείνους οι οποίοι τον αγαπούν“, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη του Συλλόγου Καρκινοπαθών Ημαθίας, αρτοκλασία για τους ασθενείς και αναγνώστηκε ειδική ευχή.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Στην ομιλία του ο Ποιμενάρχης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύ-μα-τος ποιμήν Λαμψά-κου ὀφθείς, τήν θείαν ἐνέρ-γειαν παρά Θεοῦ δαψιλῶς θαυμά-των ἐ-πλού-τησας».

Στίς ἡμέρες μας πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν νά ἀπο-κτήσουν ἀξιώ-ματα καί ὑλικό πλοῦτο. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀγωνίζονται νά κερδίσουν ὅσα περισσότερα μποροῦν καί προσφέ-ρουν τά πάντα γι' αὐτόν τόν σκοπό, χωρίς νά σκέφτονται ὅμως ὅτι καί τά ἀξιώματα καί ὁ πλοῦτος δέν εἶναι αἰώνια. Εἶναι προσωρινά καί δέν συνοδεύουν μόνιμα τόν ἄν-θρω-πο πού τά ἀπέκτησε καί τά κατέχει, ἀλλά διαρκοῦν, στήν κα-λύτερη περίπτωση, ὅσο διαρκεῖ καί ἡ ζωή του.

Ἐπάρχουν ὅμως καί κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἀντί νά ἀγωνιοῦν γιά νά ἀποκτήσουν ὑλικά ἀγαθά πού θά χρησιμοποιοῦν γιά τή δική τους εὐχαρίστηση, χαίρονται νά προσ-φέ-ρουν ὅσα ἔχουν προκειμένου νά βοηθήσουν καί νά χαροποιήσουν τούς συναν-θρώπους τους.

Αυτό έκανε και ο έορταζόμενος σήμερα άγιος Παρθένιος, έπίσκοπος Λαμψάκου, ο θαυματουργός, του οποίου έχουμε την εύλογία να προσκυνοϋμε και τό χαριτόβρυτο λείψανό του.

Έζησε στην έποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, στη Βιθυνία της Μικράς Άσίας, και ήταν παιδί ενός διακόνου της Έκκλησίας. Έτσι γαλουχήθηκε από μικρός στην πίστη και τή διδασκαλία του Εϋαγγελίου. Καί όταν μεγάλωσε, δέν επιδίωξε κάποια προνομιούχο θέση, αλλά επέλεξε τό ταπεινό αλλά εύλογη-μένο έπάγγελμα του αλιέως, μιμού-μενος τους μαθητές του Κυρίου μας, οι περισ-σότεροι από τους οποί-ους ήταν αλι-εις. Μάλιστα έκανε και κάτι πολύ σημαντικό και αξιέ-παινο. Τά χρήματα πού κέρδιζε από τά ψάρια πού έπιανε και πωλοϋσε, δέν τά κρατοϋσε για τόν έαυτό του, αλλά τά μοίραζε στους ανθρώπους πού είχαν ανάγκη. Καί όταν έκεϊ-νοι τόν εύχαριστοϋσαν για τήν προσ-φορά του, τους άπαντοϋσε ότι δέν είναι ανάγκη να τόν εύχαρι-στοϋν, γιατί δέν είναι ξένοι αλλά άδελφοί και μέλη της ίδιας οίκογε-νείας.

Καί αν ή Έκκλησία για τήν ένα-ρε-τη ζωή και τήν πίστη του του έμ-πιστεύθηκε τή διαποίμανση των άν-θρώπων και τόν τίμησε όχι μέ κοσμικά αξιώματα, αλλά καθιστώ-ντας τον αλιέα όχι ψαριών αλλά ψυχών, χειροτονώντας τον αρχικά πρεσβύτερο και άρ-γότερα έπίσκοπο Λαμψάκου μέ τή χάρη του άγίου Πνεύματος, ο Θεός τόν πλούτισε μέ τή χάρη των θαυμάτων.

Έτσι ο άγιος Παρθένιος προσέ-φερε πλέον στους άνθρώ-πους όχι μόνο τήν ίαση

τῆς ψυχῆς ἀλλά καί τήν ἴαση τοῦ σώματος ἀπό τίς ἀσθέ-νειες πού τούς ταλαι-πωροῦ-σαν.

Αὐτό συνεχίζει νά κάνει ὅμως καί μέχρι σήμερα, δε-καοκτώ περίπου αἰῶνες μετά τήν κοίμησή του, ἀπο-δει-κνύοντας τό μέγεθος τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ πού ἔλαβε καί μέ τήν ὁποία θεραπεύει ὅσους ἐπικαλοῦ-νται τή χάρη του καί προστρέχουν σέ αὐτήν, ιδιαιτέ-ρως τούς πάσχο-ντες ἀπό καρκίνο. Ἄνταποκρίνεται ὁ θαυματουργός ἅγιος μέ τήν ἴδια ἀγάπη, μέ τήν ὁποία προσέφερε στούς συγχρό-νους του τά χρήματα ἀπό τήν πώ-λη--ση τῶν ψαριῶν, ὅταν ἦταν ἐν ζωῇ.

Καί αὐτή τήν ἀγάπη διδάσκει καί σέ μᾶς, πού ἦλθαμε σήμερα νά τι-μή-σουμε τή μνήμη του, γιατί ἡ ἀγά-πη του πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τούς ἀνθρώπους ἦταν αὐτή, ἡ ὁποία τόν ἀξίωσε καί νά ἐπιτύχει τήν ἀγιότητα ἀλλά καί νά λάβει ἀπό τόν Θεό τή χάρη τῶν θαυμάτων. Γιατί ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτή ἡ ὁποία ἀναδεικνύει τόν ἄνθρωπο τέκνο τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον, ὅπως ἀκού-σαμε καί στό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς, εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐντολή τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως νά τηροῦμε, δείχνο-ντας τήν ἀγάπη μας καί πρὸς τούς συνανθρώπους μας καί πρὸς τόν Θεό. Καί ὁποῖος τηρεῖ τίς ἐντολές, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτός τόν ἀγαπᾷ πραγματικά. Καί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τόν Θεό, δέν μπορεῖ παρά νά ἀγαπᾷ καί τούς ἀδελ-φούς του, διότι διαφορετικά εἶναι, σύμφωνα μέ τόν μαθητή τῆς ἀγάπης, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεο-λόγο, ψεύ-στης, ἐπειδή δέν μποροῦ-με νά ἀγα-ποῦμε τόν Θεό πού δέν τόν βλέ-πουμε καί νά μήν ἀγαποῦμε τούς ἀδελφούς μας, τούς ὁποίους βλέ-που-με καθημερινά.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν ἅγιο Παρθένιο, τόν ὁποῖο ἐορ-τάσαμε καί τιμήσαμε σήμερα, ἀκο-λουθώντας τό παράδειγμά του καί τηρώντας τή μεγάλη αὐτή ἐντολή τῆς ἀγάπης, καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καί ἐκεῖνος θά εἶναι πρόθυμος νά ἀνταποκριθεῖ στά αἰτήματά μας καί νά θεραπεύσει τίς ἀσθένειές μας καί νά πρεσβεύει γιά ὅλους μας στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο γιά τήν ἴαση τῶν σωμάτων μας ἀλλά ἰδιαίτερα γιά τή θεραπεία τῆς ψυχῆς μας. Γιατί τά σώματά μας, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, κάποια στιγμή θά πᾶνε ἐκεῖ ἀπό ὅπου προῆλθαν. Χῶμα εἴμεθα καί χῶμα θά γίνουμε, ἀλλά ἡ ψυχή μας εἶναι ἀθάνατη, εἶναι πλασμένη γιά νά πάει σέ Ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖο θά ζήσει αἰώνια. Καί αὐτός εἶναι ὁ Θεός. Γι' αὐτό ἄς φροντίσουμε αὐτά τά πράγματα νά τά τακτοποιοῦμε μέσα στήν ψυχή μας. Ὅχι ὅτι δέν πρέπει νά ζήσουμε αὐτή τήν ψυχή ὅπως πρέπει, καί μέ ἀξιοπρέπεια καί μέ ὑγεία καί μέ τά ἀγαθά πού ὁ Θεός δίδει. Ἀλλά ποτέ μήν ξεχνοῦμε τό ἕνα. Καί αὐτό τό ἕνα εἶναι ἡ ψυχή μας. Τί λέει; «Ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». Πρωτίστως ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ αἰωνιότητά μας, εἶναι ἡ κατοικία μας κοντά σέ ὅλα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα ἔχει ἐτοιμάσει γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τόν ἀγαποῦν.

Βέβαια, ἡ ἀσθένεια εἶναι ἕνας πόνος γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Κι αὐτόν τόν πόνο πρέπει πάλι νά τόν ἐμπιστευόμεθα στόν Θεό καί στούς ἀγίους, τούς ὁποίους ἔχει ἀκριβῶς σάν γιατρούς, καί στούς ὁποίους καταφεύγουμε καί οἱ ὁποῖοι μᾶς φροντίζουν, ὅπως ὁ ἅγιος Παρθένιος καί ὁ ἅγιος Λουκάς ὁ ἰατρός, καί μᾶς θεραπεύουν.

Ζοῦμε πάμπολλα θαύματα καθημερινά ἀπό τούς ἀγίους αὐτούς τούς ἰατρούς, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν γιά νά βοηθήσουν τόν ἄνθρωπο μέσα σ' αὐτήν τήν πορεία τῆς ζωῆς του, νά εἶναι πιό ἀνάλαφρος, γιά νά εἶναι πιό ξεκούραστος, γιά νά εἶναι πιό ὑγιής, γιά νά μπορεῖ νά τελεῖ καί τά καθήκοντά του τά πνευματικά.

Γι' αὐτό ἄς τούς ἐπικαλούμεθα, καί ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο Παρθένο, πού ἦταν ἕνας ἀπλούστατος ἄνθρωπος, σέ σύγκριση μέ τόν ἅγιο Λουκά, πού ἦταν καθηγητής Πανεπιστημίου· ἐκεῖνος ἦταν ἕνας ψαράς. Ἀλλά δέν ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καμία σημασία αὐτό. Καί οἱ δύο, ἐπειδή ἀγάπησαν τόν Θεό, χαριτώθηκαν ἰδιαίτερα, καί πήραν καί αὐτό τό μέγα εὐεργέτημα ἀπό τόν Θεό, νά θεραπεύουν τίς ψυχές καί τά σώματα τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς ἔχουμε τή χάρη τους.

© Kosmas Karagiannis IMBNK